

Et mere fleksibelt optagelsessystem

Danske Universiteter har løbende og i forskellige fora drøftet fælles ønsker til justering af optagelsessystemet med henblik på at sikre et bedre match mellem studerende og uddannelse. En optimering af optagelsessystemet kan give afgørende resultater med hensyn til at skabe et mere gennemskueligt optagelsessystem samt mindske frafald og studieskift, men det kræver, at det nuværende optagelsessystem gøres mere fleksibelt, og at de nuværende bonusordninger (for hurtig studiestart og ekstra A-fag) afskaffes.

Mulighed for differentierede adgangskrav mellem Kvote 1 og Kvote 2

I det nugældende regelsæt (Bacheloradgangsbekendtgørelsen) er der ikke mulighed for, at universiteterne kan have forskellige adgangskrav mellem Kvote 1 og Kvote 2. Hvis man eksempelvis på en given uddannelse ønsker et adgangskrav, hvor ansøgere mindst skal have karakteren 4 (i gennemsnit eller i særligt relevante fag) for at blive optaget, skal det i forhold til det nugældende regelsæt gælde for både Kvote 1 og Kvote 2.

Hvis det blev muligt at differentiere adgangskravene, kunne der eksempelvis indføres et minimumskaraktergennemsnit for behandling af ansøgere i Kvote 1, mens der samtidig gøres plads til nogle alternative adgangskriterier i Kvote 2.

En anden mulighed, som er efterspurgt blandt universiteterne, er at give plads til supplerende adgangskrav i Kvote 2, således at et universitet eksempelvis kan fastsætte, at ansøgere, der ikke lever op til et specifikt adgangskrav i Kvote 1 (fx karakter eller niveauekrav i særligt centrale fag) til gengæld kan vurderes på andre kriterier eller via en form for optagelsesprøve i Kvote 2.

Et modargument for at indføre differentierede adgangskrav har været, at det kunne gøre optagelsessystemet mindre gennemskueligt for ansøgerne. Hertil kan det bemærkes, at ansøgerne allerede nu skal orientere sig meget specifikt om adgangskravene på de enkelte uddannelser, hvilket typisk gøres gennem UddannelsesGuiden.

Muligheden for at differentiere adgangskravene kan til gengæld give et klarere indtryk af, hvornår det er mest relevant at søge Kvote 1, og hvornår det er mere hensigtsmæssigt at søge Kvote 2. I det nuværende system er der en omfattende mængde ansøgere, der søger Kvote 2 "for en sikkerheds skyld", selvom de helt klart er kvalificeret via deres karaktersnit alene til at søge Kvote 1. Dette resulterer i en betragtelig administrativ belastning på universiteterne, som kunne mindskes.

Mulighed for indledende screening af Kvote 2-ansøgninger

I henhold til den nugældende Bacheloradgangsbekendtgørelse skal studiepladserne i kvote 2 tildeles efter en *konkret vurdering af ansøgerne* (se § 22 stk. 2). Det betyder i praksis, at universiteterne skal vurdere samtlige ansøgere individuelt og ikke kan foretage en grundlæggende screening af ansøgerne, hvilket ellers kunne gøre optagessystemet mere fleksibelt og gennemskueligt for universiteter og ansøgere.

Universiteterne ser derfor gerne, at der gives hjemmel til at foretage en form for screening af ansøgere i Kvote 2 på baggrund af relevante faglige kriterier tilpasset den pågældende uddannelse. Sådanne kriterier skal naturligvis foreligge offentligt tilgængeligt, så kommende ansøgere har optimale muligheder for at orientere sig i universiteternes optagelsespraksis for Kvote 2.

Afskaffelse af bonusordninger

Særligt bonus for hurtig studiestart, hvorved ansøgere kan gange deres karaktersnit med 1,08, såfremt der ansøges inden for to år efter opnået adgangsgivende gymnasial uddannelse, synes at forekomme uhensigtsmæssig, da den giver en kunstig høj adgangskvotient på mange af de i forvejen mest søgte bacheloruddannelser. Også bonus for ekstra A-niveaufag (1,03-bonus) er med til at skabe et kunstigt niveau for adgangskvotienterne, som ikke er hensigtsmæssigt, hverken for de studerende eller universiteterne. Senest var der i forbindelse med 2014-optaget meget kritik af, at adgangskvotienten enkelte steder kom op over 12.

En ting er, at bonusordningerne skaber nogle kunstigt høje adgangskvotienter. En anden problemstilling er, at optagessystemet dermed bliver mere komplekst, end der er grund til. Det kan eksempelvis være vanskeligt for kommende ansøgere at gennemskue hvilke muligheder, de har for at komme ind på deres drømmeuddannelse, hvis de i mellemtiden bliver langtidssyge, går på barsel eller aftjener værnepligt. Eller hvordan eksempelvis suppleringskurser eller andre efterfølgende uddannelsesaktiviteter indgår i beregningen af alder og gennemsnit på den adgangsgivende eksamen.

En anden uhensigtsmæssig konsekvens af 1,08-bonussen har været, at den afskærer en stor gruppe unge fra at søge ind på deres drømmeuddannelse, hvis de har overskredet 2 års-grænsen eksempelvis på grund af studieskift, rejseaktivitet, erhvervsarbejde eller lignende. Der er ingen evidens for, at denne gruppe studerende ikke skulle være mindst lige så motiverede og engagerede studerende, som de, der påbegynder en uddannelse i umiddelbar forlængelse af deres adgangsgivende ungdomsuddannelse.